

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE ITINERARY OF BENJAMIN OF TUDELA (*continued*).

HEBREW TEXT.

ומשם שלש פרסאות למרומריה לפטיטה¹ היא גבעת² שאול ואין
שם³ יהודי' והיא גבעת⁴ בנימין. ומשם שלש פרסאות לבית נאובי⁵
היא נוב עיר הכהנים ובאמצע | הדרך שני הסלעים⁶ של יהונתן שם **מג**
האחד בוצין ושם האחד⁷ סנה. ושם שני יהודים צבעים⁸. ומשם לרמש⁹
שלש פרסאות והיא¹⁰ הרמה ושם מבנין החומות מימי אבותינו¹¹ כי
כך מצאו¹² כתוב על האבנים ושם כמו¹³ שלש מאות¹⁴ יהודים והיא
היתה¹⁵ עיר גדולה מאד ושם בית הקברות גדול לישראל¹⁶ מהלך שני
מילין: ומשם חמש פרסאות לגפו¹⁷ היא יפו אשר על¹⁸ הים ושם
יהודי אחד צבע. ומשם חמש¹⁹ פרסאות לאיבלין היא יבנה²⁰ מקום
המדרש ואין בה²¹ יהודים. עד הנה גבול אפרים²². ומשם חמש²³ פרסאות
לפלמיד²⁴ היא אשרוד אשר לפלשתים החרבה ואין בה²⁵ יהודים. ומשם
שתי פרסאות לאשקלונה²⁶ היא אשקלון החדשה שבנה עזרא הכהן²⁷ על
שפת הים והיו קורין אותה בתחילה בני ברק²⁸ והיא רחוקה מאשקלון
הקדומה החרבה ארבע פרסאות והיא²⁹ גדולה³⁰ | ויפה ובאים³¹ אליה **מד**

ep. ; להר מוריה לפשיפה A ; להר מוריה לפסיפה E ; למהמריאה לפמיטה R¹ J. Q. R. XVII, 127 n. r. — גבעת בנימן וגבעת R² — בה A³ — גבע R A⁴ — גבע R⁵ — צבעים R omits⁸ — השני R⁷ — סלעים R⁶ — לנבי E ; נבי A ; (א = יר) נירובי — ושם בנין מימי R¹¹ — היא A¹⁰ — פרסאות after לרמש R A ; לרמה E⁹ — קדם R¹⁵ — מאות omitting, ג'לשה A¹⁴ — R omits¹³ — מצאנו A¹² — קדם R omits. — היא יפו omitting, ליפו R¹⁷ — לישראל גדול viz. R¹⁶ — לנאפה A ; לנאפה E¹⁸ — על שפת R A¹⁸ — שלש A ; i R¹⁹ — שפת R A¹⁸ — לנאפה A ; לנאפה E¹⁸ — שפת R²⁵ — לפלמיס A ; לפלמיד or לפלמר R²⁴ — שתי A ; שלשה E — שתי פרסאות omitting, ומשם לאשקלונה הקדומה R²⁶ to לאשקלונה and again from שתי פרסאות, ומשם לאשקלונה הקדומה R²⁶ — מהחלה בניברה A²⁸ — ג'ל' A adds²⁷ — ר' פרס' since it is followed by (conscious) conjecture of the copyist consequent upon that (unconscious) dittology (in his prototype?) — באים R³¹ — מאד A adds³⁰ — עיר R A add²⁹.

בסחורה מכל המקומות¹ כי היא יושבת בקצה גבול מצרים ובה כמו מאתים יהודים רבנים ובראשם ר' צמח ור' אהרן ור' שלמה. ושם כמו ארבעים² קראין ושם כותים³ כמו שלש מאות. ושם בתוך העיר⁴ בור שקורין לו ביר אברהם⁵ אשר חפר⁶ בימי פלשתים: ומשם מהלך יום לשרגורש⁷ היא לוד. ומשם מהלך⁸ יום וחצי לזרין⁹ היא יזרעאל. ושם מעיין אחד¹⁰ גדול ובה יהודי אחד צבע. ומשם שלש פרסאות לשיפוריה¹¹ והיא ציפורי ושם¹² קברו של רבינו הקדוש ורבן גמליאל¹³ ור' חייא שעלה מבבל ויונה בן אמתי¹⁴. והם קבורים בהר. ושם יש קברי ישראל הרבה¹⁵: ומשם חמש פרסאות לטביריה¹⁶ היושבת על הירדן¹⁷ הנקרא ים כנרת ושם נופל הירדן¹⁸ בעמק בין שני הרים וממלא אותו וקוראין אותו ים כנרת שהוא נהר גדול ורחב ידיים רחב כים¹⁹. ויושב²⁰ הירדן בין שני ההרים ושופך אל ארץ הכנרת הוא המקום הנקרא²¹ אשדות הפסנה ויוצא ונופל בים סדום שהוא²² ים המלח. ובטבריה כמו **מה** חמשים יהודים ובראשם ר' | אברהם החזן ור' מוכתר ור' יצחק²³. ושם מים חמים נובעים²⁴ מתחת הקרקע²⁵ וקוראין להם חמי טבריה. ושם כנסת כלב בן יפונה בקרוב. ושם מקום²⁶ קברי ישראל ושם קברו של²⁷ רבן יוחנן בן זכאי ור' יהודה הלוי²⁸ הכל²⁹ בגליל התחתון. ומשם שני ימים³⁰ לחיימין³¹ היא תמנתה וקבור שם³² שמעון³³ הצדיק והרבה³⁴ מישראל³⁵. ומשם שלש³⁶ פרסאות למדון³⁷ היא מדון (sic)³⁸ ושם מערה

¹ R inverts: 'מכל מקום לסחורה'; בסחורה מכל המ'. — (note the similarity between כר and מ); ארבעים³ E; כותיים³ A. — מאות כותים. — כנרת אברהם אל כלל A; באר אברהם אבניו R⁵. — ושם בעיר R⁴. — שחזר R⁶. — R omits this passage till לוד; EA omit and read: לודיניו E⁹. — כמו מהלך R; A omit. — לטבריה A; לטבריה E. — לשיפוריה E; לשיפוריה R. — רובן גמליאל EA omit. — שחזר R¹². — היא לשיפוריה A. — לטבריה היא טבריה R¹⁶. — ויש שם קברים הרבה A; יש R omits. — לטבריה A; לטבריה E. — R omits from הירדן to the next הירדן and continues from הירדן after הירדן, i.e. from after הירדן. — בעמק גדול בין שני ההרים, till after הירדן, and continues the brackets are Asher's. — הירדן, omitting from נהר to כים R¹⁹. — In R the last name is illegible. — הארץ E; הארץ A. — מקום. — קברו R²⁷. — רובי יהונתן בן לוי A²⁸. — וזה R²⁹. — ושם קבר R A³². — לחיימין E; לחיימין R³¹. — ומשם יום R³⁰. — RE A insert: ומשם R A³⁵. — יום לנושה (עלשע) EA היא גוש חלב ושם כמו כ' (עשרים) EA יהודים מירין E; מירין R A³⁸. — למדון EA; למדון R³⁷. — ששה E; שש A.

ובזכויות¹ וכשבני אדם הולכים סביב הכותל רואין כל אחד ואחד לחבירו בין מבפנים בין מבחוץ והכותל ביניהם. ושם עמודים מצופים בזהב ובכסף ועמודי שיש מכל מיני צבעים. ובתוך החצר ראש אחד של ענק מצופה זהב וכסף ועשו אותו כמו מזרק. ושפתות מזהב ומכסף והוא גדול כמו גינת אחת ויכולין ליכנס בתוכה² לרחוץ כמו שלשה אנשים. ושם תלוי בתוך הארמון צלע אחד מאותו ענק³ ארכו תשע זרתות ורחבו שני⁴ זרתות ואומרי⁵ שהוא⁶ היה מלך ענק מן הענקים⁷ הקדמונים והיה שמו אברמז המלך⁸ שכך מצאו⁹ חקוק באבן¹⁰ אחת על קברו ובה כתוב שמוך | **מח** בכל העולם ויש בה כמו שלשת אלפים יהודים¹¹ וביניהם תלמידי חכמים ועשירים ושם ראש הישיבה¹² של ארץ ישראל ושמו ר' עזריה¹³ ואחיו שר שלום אב בית דין. ור' יוסף החמשי¹⁴ בשיבה. ור' מצליח ראש הסדר הדרשן ור' מאיר פאר החברים¹⁵ ור' יוסף בן אל פלאת¹⁶ יסוד¹⁷ הישיבה ור' הימן הפרנס ור' צדקיה¹⁸ הרופא ושם מן הקראים כמו מאה¹⁹ ומן הכותיים כמו ת'²⁰ וביניהם שלום ואין מתחתנים אלו עם אלו: ומשם מהלך יום אחד לגלעד²¹ היא גלעד ושם מישראל כמו ששים. ובראשם ר' צדוק ור' יצחק ור' שלמ'²² והיא ארץ²³ רחבת ידיים ונחלי מים וגנות ופרדסים: ומשם חצי יום לסלכת²⁴ היא²⁵ סלכה: ומשם חצי יום לבעלבך²⁶ והיא בעלות²⁷ בבקעת הלבנון אשר בנה שלמה לבת פרע' ובניין הארמון מאבנים גדולים²⁸. ארך האבן עשרים זרתות ורחבו כ"ב²⁹ | זרתות. ואין בין אבן ואבן³⁰ כלום. ואומ' שלא היה³¹ בנין זה אלא על ידי אשמדאי. ובראש המדינה מעיין גדול יוצא והולך באמצע המדינה כמו נהר³² גדול ועליו רחים וגנות ופרדסים בתוך המדינה. וגם תרמוד³³ במדבר אשר בנה שלמה כמו בנין זה מאבנים³⁴ גדולות והעיר תרמוד מוקפת חומה והיא במדבר רחוקה מן היישוב. ומבעלות³⁵ הנזכרת

¹ Omits from after בזה till after מזהב (four lines hence) and continues ובכסף. — ² A בזהב; E בו. — ³ צלע תאח מצנן אחר. — ⁴ שתי. — ⁵ והוא. — ⁶ ואומרים omitted. — ⁷ ושמו המלך אברמז. — ⁸ והוא המלך אברמז; E ושמו המלך אברמז. — ⁹ אבן. — ¹⁰ מישראל. — ¹¹ הישיבה. — ¹² ראש הישיבה. — ¹³ עזריה. — ¹⁴ החמשי. — ¹⁵ החברים. — ¹⁶ יסוד. — ¹⁷ ר' צדוק. — ¹⁸ ר' יצחק. — ¹⁹ אבן. — ²⁰ אבן פלח. — ²¹ אבן פלח. — ²² אבן פלח. — ²³ אבן פלח. — ²⁴ אבן פלח. — ²⁵ אבן פלח. — ²⁶ אבן פלח. — ²⁷ אבן פלח. — ²⁸ אבן פלח. — ²⁹ אבן פלח. — ³⁰ אבן פלח. — ³¹ אבן פלח. — ³² אבן פלח. — ³³ אבן פלח. — ³⁴ אבן פלח. — ³⁵ אבן פלח.

ר' ימים. ובתרמוד כמו אלפים יהודים² גבורי מלחמה ונלחמים עם בני אדום ועם ערב³ שהם תחת ממשלת נור אל דין המלך⁴ ועוזרים לשכניהם הישמעאלים. ובראשם ר' יצחק היווני ור' נתן ור' עוזאל⁵ ומבעלבך⁶ לקריתין היא קריתים מהלך חצי יום⁷ ואין בה יהודים אלא אחד צבע⁸: ומשם מהלך יום לחמץ היא עיר הצמרי ובה כמו עשרים יהודים: ומשם דרך יום לחמה היא⁹ חמת וישבת¹⁰ על נהר יבק¹¹ תחת הר הלבנון: ובימים ההם בא רעש גדול בעיר ומתו ביום אחד כ"ה אלף | בני אדם¹² וגם מן היהודים כמו מאתים¹⁴. ולא נשארו בה¹⁵ כי אם שבעים¹⁶ איש ובראשם¹⁷ ר' עלי¹⁸ הכהן ואל שך אבו גאלב¹⁹ ומכתאר²⁰: ומשם חצי יום לשיזא²¹ היא חצור: ושם²² שלש פרסאות לדימין²³: ומשם²⁴ שני ימים לחלב היא ארם צובה והיא עיר המלכות של נור אל דין²⁵. ובתוך העיר ארמונו²⁶ מוקף חומה גדולה והיא גדולה²⁷ מאד ואין בו²⁸ מעיין ולא נהר אלא מימי המטר²⁹ הם שותים וכל אחד מהם יש לו גוב בביתו³⁰ ובה כמו חמשת אלפים יהודים³¹ ובראשם ר' משה אל קוסטנטיני ור' שת³². ומשם שני ימים לבלין³³ והיא פתורה על נהר פרת. ועד היום הזה שם³⁴ מגדול בלעם³⁵ שבנה על ענין שעות היום³⁶. ושם כמו מנין יהודים: ומשם חצי יום לקלעת גברי³⁷ היא סלע מדברה. והיא נשארה לבני ערב בשעה שלקחו³⁸ התוגרמי³⁹

— בני ערב³. — וכאלפים (ואלפים) יהודים בהרמוד². — ארבעה E; ארבעת A¹. — (not E) ו' A adds⁵. — המלך both omit נוראלדין E; נור א'ין A⁴. — ואין בה איש יהודי⁸. — (לקריתין E) מהלך חצי יום והיא קריתים⁷. — ומשם⁶. — הדושה¹⁰. — והיא⁹. — The next paragraph is omitted in E.A. — אחד צבע⁸. — ביום אחד A (not E) repeats here אנשים¹⁸. — חמשה עשר¹². — יבק¹¹. — ולא נשארו בהם¹⁵. — Here the Rome MS. resumes. — יום¹⁴ Omits from; ושך¹⁹. — ר' עליה A; ר' עליה R¹⁸. — ובהם R¹⁷. — ע' R¹⁵. — בה A omits. — לשיזא R A²¹. — ומכתאר R A²⁰. — ושך אבו (אלגלב E) אל גאלב A; אבו גאלב¹⁹. — A inserts²⁴. — ללמדין E; ללמדין A; ללמדין or ללמדין R²³. — ומשם R A²². — והיא עיר מלוכה למלך נור אלדין A; והיא עיר מלוכה למלך נוראלדין R²⁵. — מהלך²⁶. — בה A²⁸. — והיא גדולה מאד R A²⁷. — (ובתוך העיר ארמונו) omitting R²⁶. — R omits that²⁹. — וכל אדם יש לו בור בביתו שקורין אלגוב A³⁰. — גשמים R (Neub.)²⁹. — ובה כמו אלף חמש מאות ישראל A; ה אלפים יהודים R³¹. — וכל³². — אלקושמנטיני E; אלקושמנטיני ור' ישראל ור' שת A; אל קוסטנטיני ור' שמואל ור' ששת R³². — לכין E; לבלין A; והיא פתורה (לכין ימים) לכין R³³. — ור' שמואל ור' שת³⁴. — Here begins MS. B (=Bodleian MS., see Introduction, J. Q. R., vol. XVI, p. 156), with the words שם. It coincides with E.A. — גלים בן בער R A³⁵. — שם רשעים ירקב E. (E reads (Gr. & Neub.) שם. — עד היום הזה. — ושם R omits³⁶. — לקלע גברי A; לקלעה גבר³⁷. — היום R omits³⁶. — התוגרמים E and B insert³⁸.

נא ארצם | והבריתום¹ המדברות. ושם כמו אלפים יהודים. ובראשם ר'² צדקיה³ ור' חייא ור' שלמה. ומשם יום אחד⁴ לראקיה⁵ היא סלכה⁶ בתחלת ארץ שנער החולקת בין ארץ⁷ התוגרמים ומלכות שנער⁸ ובה כמו ת"ש⁹ יהודים ובראשם ר' זכאי ור' נדיב. והוא סניא נהור ור' יוסף¹⁰ ושם כנסת מבניין עזרא¹¹ בעלותו מבבל לירושלם. ומשם שני ימים לחרון הקדומה¹². ובה כמו עשרים יהודים ושם כנסת עזרא כמו כן¹³. ובאותו מקום שהיה שם ביתו של תרח ואברם בנו ואין עליו בניין¹⁴. וישמעאלים מכבדין אותו מקום ובאין שם להתפלל: ומשם מהלך¹⁵ שני ימים לראם אל עין¹⁶. ומשם יוצא נהר אל כביר¹⁷ הוא חבור והולך לארץ¹⁸ מדי ונופל בהר¹⁹ גזון. ושם מאתים²⁰ יהודים כאן נשמש בכ"י [ומשם ב' ימים לעיר נציבין והיא²¹ גדולה בנחלי²² מים ובה כמו אלף יהודי]. ומשם שני ימים **נב** לגזירה אבן עמר²³. והוא בתוך נהר | חדקל לרגלי²⁴ הרי אררט מהלך ארבע מילין למקום שחנתה²⁵ שם²⁶ תיבה של נח²⁷. אבל עמר בן אל כנאב²⁸ לקח את²⁹ התיבה מעל³⁰ שני ההרים ועשה אותה כנסת לישמעאלים. ובקרוב התיבה כנסת עזרא³¹ עד היום הזה. וביום ט' באב³² באים³³ היהודים³⁴ מן המדינה שם להתפלל³⁵. ובאותה מדינה של גזירת עמר³⁶ ארבעת אלפים יהודים. ובראשם ר' מובחר ור' יוסף ור' חייא³⁷.

— ¹ A B add אל. — ² R צדקה; E ור' צדקיהו. — ³ R A B. omit אחד. — ⁴ R (Neub.) לורקא or (Gr.) לורקא; A לרקא; E לרקא. — ⁵ R A B כלנה (י). — ⁶ A B שבע. — ⁷ שנער to שנער; R omits from וארץ שנער. — ⁸ A B מלכות. — ⁹ מאות. — ¹⁰ R this name illegible. — ¹¹ R omits מבניין. — ¹² E inverts כמו כן. — ¹³ A B הדומה. — ¹⁴ R omits שם. — ¹⁵ A B read אין; E omits שם. — ¹⁶ A E B omit this name; otherwise A = text; E reads אל מקום מהלך. — ¹⁷ R continues, ומשם יוצא הנהר כביר גזון. — ¹⁸ A E continue אלכביר or אלכביר; A אל כביר. — ¹⁹ A B בנהר. — ²⁰ R see end of note 15; A בנהר. — ²¹ A B שני ימים לנציבין (לאנציבין) והיא עיר. — ²² A כמו. — ²³ R כר. — ²⁴ R לרואלי. — ²⁵ A B לגזירה אבן עמר. — ²⁶ R ונהלי. — ²⁷ A B insert עומר בן אלכנאב. — ²⁸ R היתב נח. — ²⁹ R A B omit. — ³⁰ A B שנהרה. — ³¹ R omits. — ³² A B insert ראש ההרים; A מעל שני ההרים. — ³³ B omits. — ³⁴ A adds it by conjecture; this is conclusive proof of the perfect identity of A (=Ed. Ferrara) and B. — ³⁵ R has here instead of three words later. — ³⁶ A B יהודים. — ³⁷ A B invert: שם להתפלל. — ³⁸ R omits from ובאותה.

ומשם שני ימים ללמוצל¹ היא אשור הגדולה ושם כמו שבעת אלפים יהודים. ובראשם ר' זכאי הנשיא מזרע דוד². ור' יוסף המכונה ברהאן³ אל פלך והוא חוזה המלך⁴ זין⁵ אל דין אחיו של נור אל דין מלך דמשק והיא תחילת ארץ פרס והיא⁶ גדולה מאד מימי קדם והיא יושבת על נהר חדקל: ובינה ובין נינוה הגשר בלבד⁷ והיא חרבה. אבל יש בתוך החרבות שלה⁸ כפרים וכרכים⁹. ומהלך נינוה ניכר בחומות כמו ארבעים פרסאות¹⁰ עד עיר אל באל¹¹ | והעיר נינוה¹² על שפת¹³ חידקל. ובמדינת נג אשור כנסת עובדיה היא הכנסת¹⁴ אשר בנה יונה¹⁵ וכנסת נחום האלקושי. ומשם מהלך¹⁶ ג' ימים¹⁷ לרחבה היא¹⁸ אשר על שפת נהר פרת ובה כמו¹⁹ אלפים יהודים. ובראשם ר' חזקיה ור' טהור²⁰ ור' יצחק²¹ והיא מדינה יפ'²² עד מאד וגדולה ובצורה²³ וסביבותיה גנות ופרדסים: ומשם יום²⁴ לקרקסיה²⁵ היא כרכמיש על שפת נהר²⁶ פרת ובה כמו²⁷ חמש מאות יהודים. ובראשם ר' יצחק ור' אלחנן²⁸. ומשם שני ימים לאלניבר²⁹ היא פום בדיתא אשר בנהרדעא³⁰. ושם כמו שלשת אלפים³¹ יהודים וביניהם תלמידי חכמים ובראשם ר' חן הרב ור' משה³² ור' יהויקים³³. ושם קבר רב יהודה ושמואל³⁴ ולפני כל אחד ואחד³⁵ בית כניסתו אשר בנו הם³⁶ לפני מותם. ושם קברו של בסתנאי³⁷ הנשיא ראש הגולה: ור' נתן ורב³⁸ נחמן בר פפא: | ומשם³⁹ חמשה ימים נד לחררה⁴⁰. ושם כמו חמשה עשר אלף יהודים. ובראש' ר' זקן ור'

— למלך A B⁴. — ברהאן A B; ברהן R². — המלך A B insert². — לאל מוצל A B¹. — (שלשה) = R z⁸. — לבר A B⁷. — היא עיר A B; עיר R inserts⁶. — חין R⁵. — ומהלך נינוה R¹⁰. — רבים R A B add⁹. — אבל יש שם A B; שלה instead of. Each version has lost half of the original (by dittolepsy) ומהלך נינוה ניכר... פרסאות ומנינה מהלך. — נהר E¹³. — נינוה R omits¹². — ארבל R A B¹¹. — פרסה R omits¹⁶. — כנסת עיבדיה וכנסת יונה בן אמתי A B¹⁵. — הכנסת R omits¹⁴. — לרחבה היא רהוביה A B; לרהוביה עיר R¹⁸. — (ימים) B omits¹⁷. — עיר A B²². — R omits the last name. — ר' אהור A B²⁰. — מוקפת חומה וישה R²⁵. — מהלך יום A B; ג' ימים R²⁴. — נהר R omits²⁶. — לקרקסיה R omits from²⁸. — לאל יובר A B²⁹. — ובראשם R omits the last two words. — (ר') not. — חן הרב ורבי משה A; ר' חן ורבי ר' משה R³². — שלשה A B omit. — אלק R A³⁴. — ושם MS. B ends here after the next word. — ור' אליקים A B³³. — יהודה probably a lapse through the names immediately preceding; E omits ר' before יהודה. — רבי בחנני A; ברחנני R³⁷. — ואחר R omits³⁶. — ויכסם R omits this passage till the next word. — ר' בסניאי E³⁵. — ירבי A³⁸. — חררה A⁴⁰.

יהוסף¹ ור' נתנאל: ומשם שני ימים לעוקברה² היא המדינה³ אשר
בנה יכניה המלך⁴ ובה כמו⁵ עשרת אלפים יהודים. ובראשם ר' חנן ור'
יבין ור' ישמעאל⁶. ומשם שני ימים לבגדאד⁷ היא העיר הגדולה
ראש ממלכת⁸ כליפה⁹ אמיר אל מומנין אל עבאסי¹⁰ ממשפחת המושגוע¹¹.
והוא הממונה על דת הישמעאלים וכל מלכי ישמעאל מודים לו והוא כמו
האפיפיור¹² על הנוצרים. ויש לו ארמון בתוך בגדאד¹³ מהלך שלש
מילין. ובתוך הארמון יער גדול מכל¹⁴ אילני העולם¹⁵ בין עושה פרי בין
שאינו עושה פרי¹⁶. ושם כל מיני חיות והכל מוקף חומה¹⁷. ובתוך היער
מקום מקוה המים¹⁸ באים מנהר חדקל. ובשעה שירצה המלך¹⁹ לטייל
עצמו²⁰ ולשמוח ולשתות צדים לו²¹ עופות וחיות ודגים. ובא לארמונו²²
נה עם כל²³ יועציו ושריו ושם המלך | הגדול אל עבאסי חאפט²⁴. והוא
אוהב לישראל²⁵ מאד ולפניו משרת²⁶ רבים מישראל והוא יודע בכל
הלשונות²⁷ ובקי בתורת ישראל²⁸ קורא²⁹ וכותב בלשון הקדש. ואינו רוצה
ליהנות אלא מניע³⁰ בפיו ועושה מחצלאות וחית' חותמו בהם ומוכרים
אותם שריו בשוק וקונין אות' גדולי הארץ³¹ ומדמיהן הוא אוכל ושותה.
והוא כאיש אמת בעל³² אמונה. ודובר שלום לכל הבריות. ואינו יכולים
בני ישמעאל לראותו אלא פעם אחת בשנה³³. והתועים הבאים מארץ
מרחק ללכת למכה³⁴ שבארץ אל ימן³⁵ מבקשין לראות פניו. וכשיועקו
לפני הארמון אומרים³⁶ אדונינו אור הישמעאלים חוהר תורתנו³⁷ הראנו
זיו פניך³⁸. ואינו חושש לדבריהם. ובאים שריו³⁹ המשרתים אותו ואומרים
לו⁴⁰ אדונינו פרוש שלומך על האנשים הבאים מארץ מרחק המתאווים

¹ A יוסף. — ² לעוקברה R omits. — ³ המדינה (and Neub.). — ⁴ ובראשם ר' יהושע ור' נתן ור' חנניה R omits. — ⁵ מלך יהודה A. — ⁶ ר' יהושע ור' נתן A. — ⁷ לבגדאד R; this name is spelt nearly always like this in R (also once in A, see p. 42 note 42), in BM the copyist has throughout put ר instead of the final ד; cp. e.g. note 13 and end of p. 42. — ⁸ ממלכה A. — ⁹ כליפה R omits; A. — ¹⁰ עבאסי (see note 24). — ¹¹ ממשפחת R adds. — ¹² והוא עושה כמו המלך R A. — ¹³ ממשפחת הנביא שלהם R; דנק' כחזר. — ¹⁴ אילנית שבעים R. — ¹⁵ מיני A inserts. — ¹⁶ ובתוך היער מקוה מים A. — ¹⁷ A omits the last three words. — ¹⁸ A omits. — ¹⁹ A omits. — ²⁰ A inserts. — ²¹ A omits. — ²² A omits. — ²³ A omits. — ²⁴ R (Neub.) חאפט. — ²⁵ A omits. — ²⁶ א.ל עבאסי חאפט E; א.ל עבאסי אחמד A; Grünhut = text; (ט = נ). — ²⁷ וקורא A. — ²⁸ משה R A. — ²⁹ לישון R. — ³⁰ וכותב וקורא R transposes. — ³¹ מבינה R. — ³² מבינה R. — ³³ א.ל פעם אחת בשנה R A omit. — ³⁴ ימן R. — ³⁵ א.ל ימן A. — ³⁶ אדונינו R. — ³⁷ אדונינו R. — ³⁸ אדונינו R. — ³⁹ אדונינו R. — ⁴⁰ אדונינו R.

לחסות בצל נעימותיך. ובאותו שעה יקום¹ וישלשל² כנף בגדו³ מן החלון ובאים | התועים ונושקין אותו. ואומר להם שר אחד לכו בשלום⁴ כי **ב** כבר נתן⁵ לכם שלום אדונינו⁶ אדון⁷ הישמעאלים. והוא בעיניהם כמו המשוגע⁸. והולכים לבתיהם שמחים וטובי לב⁹ על פי הדבור שדבר להן השר שנתן להם שלום ונשקו בבגדו: וכל אחיו וכל משפחתו כל¹⁰ אחד ואחד יש לו ארמון בתוך ארמונו¹¹ אבל כולם אסורות¹² בשלשלאות של ברזל ועל כל בית ובית שלהם¹³ שומרים שלא יקומו על המלך הגדול כי פעם אחת קמו עליו אחיו והרגו אותו¹⁴ והמליכו אחד מהם ונגזרה גזירה באותו שעה¹⁵ על¹⁶ בני משפחתו שיהיו אסורים¹⁷ שלא יקומו על המלך הגדול. וכל אחד ואחד יושב בארמונו בכבוד גדול ולהם כפרים ומדינות ומביאים להם המס פקידהם והם אוכלי¹⁸ ושותים ושמחים כל ימי חייהם: ובארמון המלך הגדול¹⁹ בניינים גדולים של שיש¹⁹ ועמודי כסף וזהב ומשכיות²⁰ על²¹ | אבן יקרה תקועה בכתלים. ובארמונו עושר **ב** גדול ומגדלים מלאים זהב²² ובגדי משי ובכל²³ אבן יקרה. ואינו יוצא מארמונו אלא פעם אחת בשנה בחג שקורין הישמעאלים אל עיד בעד רמצאן²⁴. ובאים מארץ מרחק²⁵ באותו היום לראות פניו. והוא רוכב על פרדה²⁶ ולובש בגדי מלכות עשויין מזהב וכסף²⁷ ולבנים²⁸. ועל ראשו מצנפת ועליה אבני יקרה²⁹ שאין להם³⁰ שיעור ממוק³¹. ועל המצנפת סודר אחד³² שחור בשביל צניעות העולם כלומר תראו כל הכבוד הזה חשך יכסה³³ אותו ביום³⁴ המיתה. ובאים עמו כל קציני ישמעאל³⁵ מלובשים בגדים נאים ורוכבים על סוסים שרי ערב ושרי תוגרמה ודילים ושרי פרס ומדי וגז ושרי ארץ טובות מערב ארץ שמרכנת ממהלך שלשה

RA⁴ —. הלוי R inserts³ —. ומניה A; ויניה R² —. ובאותה שעה ירים A¹ —. הנביא שלח A⁸ —. אור RA⁷ —. R omits⁶ —. רצה ונתן A⁵ —. לשלום ונושקין בבגדו A; ונשקו בגדו וכל אחד ממשפחתו לכל R¹⁰ —. וטובי לב A omits⁹ —. אסורים A¹² —. בארמוני R¹¹ —. כל אחיו וכל משפחתו וכל R omits¹³ —. אסורות ep. note i; ובאותה שעה R¹⁵ —. אחיו A omits; אחיו R¹⁴ —. בשלשלאות של ברזל A; בשלשלאות R¹⁶ —. A inserts¹⁷ —. כל בני משפחתו R¹⁸ —. שלא יקומו על המלך הגדול R omits¹⁹ —. ומחבואות A; (ומשכיות R Neub.)²⁰ —. של שיש A omits²¹ —. הגדול R omits²² —. וכסף R adds²³ —. וכל אבן יקרה till the next RA²⁴ —. וכל R²⁵ —. שערין ארץ ארמון R²⁶ —. אבנים מארץ דוקה A²⁷ —. רמאן A omits²⁸ —. ומכאן A²⁹ —. לה A = text. —. אבנים יקרות A; אבן יקרה R³⁰ —. לשווייט A³¹ —. ישמעאלים A³² —. ליום RA³³ —. יגש A³⁴ —. A omits³⁵ —.

חדשים¹. והולך מארמונו² עד בית התפילה הגדולה שהיא בשער בצרה והיא בית התפילה הגדולה של ישמעאלים ובררך שהוא הולך עד בית התפילה הכתלים כולם מלוכשים בגדי משי וארגמן ואנשים ונשים יושבים בחוצות בכל³ מיני זמרא⁴ מרגנים ומרקדים לפני המלך הגדול הנקרא שמו אל⁵ כליפה נח ונותניו לו שלום | בקול גדול⁶ ואומרים⁷ שלום עליך אדונינו המלך ואור הישמעאלים⁸ והוא מושק⁹ (sie) בבגדו ורומז עליהם¹⁰ שלום בבגדו בתפישת¹¹ יד. וחזר¹² עד חצר בית התפילה¹³ ועולה במגדל עץ ודורש להם תורתם ויקומו חכמי ישמעאל¹⁴ ומתפללין עליו ומשבחים אותו על רוב¹⁵ גדולתו וחסידותו¹⁶ ועונין הכל¹⁷ אמן. ואחר כך הוא¹⁸ מברך אותם ומביאין לפניו גמל ושוחט¹⁹ אותו וזהו שחיטת²⁰ פסחם²¹ ונותן²² לשרים והם משגרים ממנו לכל הארץ ולטעום²³ משחיטת יד המלך הקדוש שלהם²⁴. והם שמחים בדבר; ואחר כך יוצא מבית בתפילה²⁵ והולך על שפת נהר חדקל לברו עד ארמוני וגדולי ישמעאל²⁶ הולכים²⁷ באניות²⁸ בנהר כנגדו עד שיכנם בארמונו ולא ישוב בדרך אשר בא בו. ובאותו הדרך אשר הוא על²⁹ שפת הנהר שומרים אותו כל השנה³⁰ שלא יבוא שום אדם באותו מקום מדרך כף רגליו. ואינו יוצא מהארמו' יותר בכל השנה. והוא איש חסיד³¹;

(כל E) שרי A; שרי ערב והוגרמה ומדי ופרס ושרי ארץ מזרב ממוחלך ו חדשים. R. ¹ R continues: — ערב ושרי מדי ופרס ושרי ארץ טובות מערב מוחלך שלשה חדשים ועד E) בית התפלה שהיא בשער בצרה והיא בית A; עד בית התפלה שהיא בגצרה; both omit till the third התפלה (end of line 2); then R continues והנשים והמצא A; יושבים R omits. ³ — ההולכים A, והנכומים R. — רם R. ⁶ — שמו אל RA omit. ⁵ — זמרה RA. ⁴ — בכל החוצות ובשווקים כל RA insert. ⁷ — לו. ⁸ — A omits the last two words. ⁹ — מושק RA. ¹⁰ — להם A. ¹¹ — בתפישת RE. ¹² — רחוק R A. ¹³ — ישמעאלים A. ¹⁴ — בית התפלה, omitting A; see note 25; R (Neub.) השפלה, see note 25; A omits. ¹⁵ — R omits. ¹⁶ — וחסידותו A (Neub. strikes out the first ו of the next word as wanting in R; but perhaps he intended to strike out the second ו of וחסידותו). ¹⁷ — כלם R. ¹⁸ — וואחר כך R omits. ¹⁹ — וישחטו A omits. ²⁰ — פסחים שלהם R. ²¹ — נותנו R. ²² — לכל הארץ R omits, omitting הארץ R. ²³ — ביום שמחתם R adds. ²⁴ — R (Grünhut) see note 14. ²⁵ — ישמעאלים A. ²⁶ — R has כנגדו here, instead of two words later. ²⁷ — E = text. ²⁸ — הדרך שאל A; הדרך שהוא בא על R. ²⁹ — R omits from this השנה to the next השנה; A continues שום שום שלא יעבור משם שום. ³⁰ — מהור חזר A; חסד R. ³¹ — אדם במקום

TRANSLATION.

From there it is three parasangs to Mahomerie-le-petit ¹, which is Gibeah of Saul, where there are no Jews, and this is Gibeah of Benjamin. Thence three parasangs to Beit Nubi ², which is Nob, the
 P. 43 city of priests. In the middle | of the way are the two crags of Jonathan, the name of the one being Bozez, and the name of the other Seneh ³. Two Jewish dyers dwell there.

Thence it is three parasangs to Rams, or Ramah, where there are remains of the walls from the days of our ancestors, for thus it was found written upon the stones. About 300 Jews dwell there. It was formerly a very great city; at a distance of two miles there is a large Jewish cemetery ⁴.

Thence it is five parasangs to Joppa or Jaffa, which is on the sea-board, and one Jewish dyer lives here. From here it is five parasangs to Ibelin or Jabneh, the seat of the Academy, but there are no Jews there at this day. Thus far extends the territory of Ephraim.

From there it is five parasangs to Palmid, which is Ashdod of the Philistines, now in ruins; no Jews dwell there. Thence it is two parasangs to Ashkelonah or New Ashkelon, which Ezra the priest

¹ This and Mahomerie-le-grand, already mentioned, are Crusaders' churches. See Rey, *Les Colonies franques de Syrie aux XIIe et XIIIe siècles*, p. 387; also Conder, *The Latin Kingdom of Jerusalem*.

² Beit Nubi near Ramleh has been identified without proof with Nob. Richard Cœur-de-Lion encamped here some twenty-five years after Benjamin's visit. He with the army of the Crusaders passed through Ibelin on his way to Ashkelon. Cf. Vinsauf's *Itinerarium Regis Ricardi*.

³ See an interesting Paper, "Der Pass von Michmas," by Prof. D. G. Dalman, *Z.D.P.V.*, 1904, vol. XXVII, p. 161.

⁴ Asher renders רמל Ramleh, for which there is some justification. Ramleh did not exist in Bible times—it was founded in 716. It prospered to such an extent that it became as large as Jerusalem. It was a good deal damaged by an earthquake in 1033. Ramleh had a large Muslim population, and the Jews there remained comparatively unmolested by the Crusaders. This latter fact accounts for the somewhat large number of Jews residing there. Asher's reading, and that of all the printed editions, is "about three Jews dwell there." This is obviously wrong. Probably the copyist is to blame in taking 'w to be an abbreviation for w'w. The reports of contemporary Arabic authors will be found in Guy le Strange's *Pa'estine*, pp. 303-8.

built by the sea. It was originally called Bene Berak. The place is four parasangs distant from the ancient ruined city of Ashkelon. New Ashkelon is a large | and fair place, and merchants come thither p. 44 from all quarters, for it is situated on the frontier of Egypt. About 200 Rabbanite Jews dwell here, at their head being R. Zemach, R. Aaron, and R. Shalomoh; also about forty Karaïtes, and about 300 Cutheans. In the midst of the city there is a well, which they call Bir Abraham; this the Patriarch dug in the days of the Philistines¹.

From there it is a journey of a day to St. George² of Lud: thence it is a day and a half to Zerim or Jezreel, where there is a large spring. One Jewish dyer lives here. Three parasangs further is Seffurieh or Sepphoris. Here are the graves of Rabbenu Hakkadosh, of Rabban Gamaliel, and of R. Chiya, who came up from Babylon, also of Jonah the son of Amittai; they are all buried in the mountain³. Many other Jewish graves are here.

Thence it is five parasangs to Tiberias, which is situated upon the Jordan, which is here called the Sea of Chinnereth⁴. The Jordan at this place flows through a valley between two mountains, and fills the lake, which is called the Lake of Chinnereth; this is a large and broad piece of water like the sea. The Jordan flows between two mountains, and over the plain which is the place that is called Ashdodth Hapishgah, and thence continues its course till it falls into the Sea of Sodom, which is the Salt Sea. In Tiberias there are about fifty Jews, at their head being | R. Abraham the Seer, R. Muchtar, and R. Isaac. p. 45 There are hot waters here, which bubble up from the ground, and are called the Hot Waters of Tiberias. Near by is the Synagogue of Caleb ben Jephunneh, and Jewish graves. R. Johanan ben Zakkai

¹ Ali of Herat, Benjamin's contemporary, writes: "Ashkelon is a fine and beautiful city. There is near here the well of Abraham, which they say he dug with his own hand." Bohadin, in his *Life of Saladin*, gives a detailed account of the demolition of the city in 1192, after the conclusion of peace between King Richard I and Saladin. Ibn Batutah in 1355 found the town in ruins, but gives a detailed account of the well. (Guy le Strange, pp. 402-3; cf. Dr. H. Hildesheimer, *Beiträge zur Geographie Palästinas*.)

² The cathedral at Lydda with the tomb of St. George was destroyed when Saladin captured the place in 1191. It was rebuilt by a King of England in the seventeenth century.

³ A. M. Luncz in his Year-book for 1881, pp. 71-165, gives a complete list of the reputed Jewish tombs in Palestine. There are many records of the graves of Jewish worthies in our literature, but it is not easy to reconcile the different versions.

⁴ See Deut. iii. 17.

and R. Jehudah Halevi¹ are buried here. All these places are situated in Lower Galilee.

From here it is two days to Tymin or Timnathah, where Simon the Just² and many Israelites are buried, and thence three parasangs to Medon or Meron. In the neighbourhood there is a cave in which are the graves of Hillel and Shamai. Here also are twenty graves of disciples, including the grave of R. Benjamin ben Japhet, and of R. Jehudah ben Betherah. From Meron it is two parasangs to Almah, where there are about fifty Jews. There is a large Jewish cemetery here, with the graves of R. Eleazar ben Arak, of R. Eleazar ben Azariah, of Chuni Hamaagal, of Raban
p. 46 Simeon | ben Gamaliel, and of R. Jose Hagelili³.

From here it is half a day's journey to Kades, or Kadesh Naphtali, upon the Jordan. Here is the grave of Barak the son of Abinoam. No Jews dwell here.

Thence it is a day's journey to Banias, which is Dan, where there is a cavern, from which the Jordan issues and flows for a distance of three miles, when the Arnon, which comes from the borders of Moab, joins it⁴. In front of the cavern may be discerned the site of the altar associated with the graven image of Micah, which the children of Dan worshipped in ancient days. This is also the site of the altar of Jeroboam, where the golden calf was set up. Thus far reaches the boundary of the land of Israel towards the uttermost sea⁵.

Two days' journey brings one to Damascus, the great city, which is the commencement of the empire of Nur-ed-din, the king of the Togarmim, called Turks. It is a fair city of large extent, surrounded by walls, with many gardens and plantations, extending over fifteen miles on each side, and no district richer in fruit can be seen in all the world. From Mount Hermon descend the rivers Amana and Pharpar, for the city is situated at the foot of Mount Hermon. The Amana flows through the city, and by means of aqueducts the
p. 47 water is conveyed to the houses | of the great people, and into the streets and market-places. The Pharpar flows through their gardens

¹ Both BM. and R have יהודה הלוי, whilst E and A have the faulty reading ר' יהודה בן לוי. The Seder Hadoroth has the same reading as E and A. Jehuda Halevi died within twenty years before Benjamin's visit, and the question of the burial-place of our great national poet is thus finally settled.

² The common belief is that Simon the Just was buried near Jerusalem, on the road to Nablous, about a mile from the Damascus Gate.

³ Cf. Schechter's *Saadyana*, p. 89.

⁴ The passage referring to the Arnon is evidently out of place.

⁵ See Deut. xi. 24.

and plantations. It is a place carrying on trade with all countries. Here is a mosque of the Arabs called the Gami of Damascus; there is no building like it in the whole world, and they say that it was a palace of Ben Hadad. Here is a wall of crystal glass of magic workmanship, with apertures according to the days of the year, and as the sun's rays enter each of them in daily succession the hours of the day can be told by a graduated dial. In the palace are chambers built of gold and glass, and if people walk round the wall they are able to see one another, although the wall is between them. And there are columns overlaid with gold and silver, and columns of marble of all colours¹. And in the court there is a gigantic head overlaid with gold and silver, and fashioned like a bowl with rims of gold and silver. It is as big as a cask, and three men can enter therein at the same time to bathe. In the palace is suspended the rib of one of the giants, the length being nine cubits, and the width two cubits; and they say it belonged to the King Anak of the giants of old, whose name was Abramz². For so it was found inscribed on his grave, where it was also written that he ruled | over the whole p. 48 world. Three thousand Jews abide in this city, and amongst them are learned and rich men³. The head of the Academy of the land of Israel resides here⁴. His name is R. Azariah, and with him are his brother, Sar Shalom, the head of the Beth Din: R. Joseph, the fifth of the Academy: R. Mazliach, the lecturer, the head of the order: R. Meir, the crown of the scholars: R. Joseph ben Al Pilath, the pillar of the Academy: R. Heman, the warden: and R. Zedekiah, the physician. One hundred Karaïtes dwell here, also 400 Cutheans, and there is peace between them, but they do not intermarry.

It is a day's journey to Galid, which is Gilead, and sixty Israelites are there, at their head being R. Zadok, R. Isaac, and R. Shelomoh. It is a place of wide extent, with brooks of water, gardens, and plantations. Thence it is half a day to Salkat, which is Salchah of old⁵.

¹ For a description of the city and its great mosque, see Baedeker, *Handbook to Palestine and Syria*, under "Damascus." The most eastern dome of the mosque is to this day called Kubbet-es-Saa, the Dome of Hours. Mukaddasi gives an elaborate description of the mosaics and other features of this mosque.

² Cf. *Midrash Raba*, chap. xiv : אמר ר' לוי חזקיהו הגדול בענקים זה אברמז. See B. Beer, *Leben Abrahams*.

³ Pethachiah estimates the Jewish population at 19,000. This confirms the opinion already given (p. 26) that Benjamin refers to heads of families.

⁴ Dr. W. Bacher with justice observes that, at the time of the Crusades, the traditions of the Palestinian Gaonate seem to have survived at Damascus. See *J. Q. R.*, XV, pp. 79-96.

⁵ Galid as a city cannot be identified. Salchah is in the Eastern Hauran,

Thence it is half a day's journey to Baalbec, which is Baalath in the plains of Lebanon, and which Solomon built for the daughter of Pharaoh. The palace is built of large stones, each stone having a
 p. 49 length of twenty cubits and a width of twelve | cubits, and there are no spaces between the stones. It is said that Asmodeus alone could have put up this building. From the upper part of the city a great spring wells forth and flows into the middle of the city as a wide stream, and alongside thereof are mills and gardens and plantations in the midst of the city. At Tarmod (Tadmor) in the wilderness, which Solomon built, there are similar structures of huge stones¹. The city of Tarmod is surrounded by walls; it is in the desert far away from inhabited places, and is four days' journey from Baalath, just mentioned. And in Tarmod there are about 2,000 Jews. They are valiant in war and fight with the Christians and with the Arabs, which latter are under the dominion of Nur-ed-din the king, and they help their neighbours the Ishmaelites. At their head are R. Isaac Hajvani, R. Nathan, and R. Uziel.

From Baalbec to Kerithin, which is Kirjathim, is a distance of half a day; no Jews are there except one dyer. Thence it is a day's journey to Hemesan, which is a city of the Zemarites, where about twenty Jews dwell². Thence it is a day's journey to Hamah, which is Hamath. It lies on the river Jabbok at the foot of Mount Lebanon³. Some time ago there was a great earthquake in the

half a day's journey from Bosra, and is spoken of in Scripture as a frontier city of Bashan. (Deut. iii. 10; Joshua xii. 5.) It lies a long way to the south of Damascus, whilst Baalbec lies to the north.

¹ Tarmod is Tadmor or Palmyra. See Baedeker, p. 521.

² The important city Emesa, now called Homo, is here probably indicated. In scripture, Gen. x. 18, the Zamarite and the Hamathite are grouped together among the Canaanite families. In this district is the intermittent spring of Fuwâr ed-Der, the Sabbatio River of antiquity, which Titus visited after the destruction of Jerusalem. Josephus (*Wars of the Jews*, Book VII, sec. 5) describes it as follows: "Its current is strong and has plenty of water; after which its springs fail for six days together and leave its channels dry, as any one may see; after which days it runs on the seventh day as it did before, and as though it had undergone no change at all: it has also been observed to keep this order perpetually and exactly." The intermittent action is readily accounted for by the stream having hollowed out an underground duct, which acts as a syphon.

³ Hamath is often mentioned in Scripture, situated at no great distance from the Orontes. In the troublous time after the first crusade it was taken by the Ismailians or Assassins. The earthquake of 1157 caused great damage. Twenty years later the place was captured by Saladin.

city, and 25,000 souls perished in one day, | and of about 200 Jews p 50 but seventy escaped. At their head are R. Eli Hacohen, and the Sheik Abu Galab and Mukhtar. Thence it is half a day to Sheiza, which is Hazor¹, and from there it is three parasangs to Dimin (Latmin).

Thence it is two days to Haleb (Aleppo) or Aram Zoba, which is the royal city of Nur-ed-din. In the midst of the city is his palace surrounded by a very high wall. This is a very large place. There is no well there nor any stream, but the inhabitants drink rain-water, each one possessing a cistern in his house². The city has 5,000 Jewish inhabitants, at their head being R. Moses el Constantini and R. Seth. Thence it is two days to Bales³, which is Pethor on the river Euphrates, and unto this day there stands the turret of Balaam, which he built to tell the hours of the day. About ten Jews live here. Thence it is half a day to Kalat Jabar, which is Selah of the wilderness, that was left unto the Arabs at the time the Togarmim took their land | and caused them to fly to the wilderness. p. 51 About 2,000 Jews dwell there, at their head being R. Zedekiah, R. Chiya, and R. Shelomoh.

Thence it is one day's journey to Rakka⁴, or Salchah, which is on the confines of the land of Shinar, and which divides the land of the Togarmim from that kingdom. In it there are 700 Jews, at their head being R. Zaki and R. Nedib, who is blind, and R. Joseph. There is a synagogue here, erected by Ezra when he went forth from Babylon to Jerusalem. At two days' distance lies ancient

¹ Robinson and Conder identify Hazor with a site near Kedesh Naftali, but Sheiza is doubtless Sheizâr, the ancient Larissa. Having regard to the readings of the other MSS., there is no doubt that Latmin, the next stage on the way to Aleppo, is the correct name of the place. See M. Hartmann's articles, "Beiträge zur Kenntnis der Syrischen Steppe," *Z.D.P.V.*, vols. XXII and XXIII, 1900-1. Cf. the article on the Boundaries of Palestine and Syria by M. Friedmann, Luncz's *Jerusalem*, vol. II.

² Edrisi writes that there was abundance of water at Aleppo, but there is no discrepancy between Benjamin's and Edrisi's statements, as Asher supposes. The old waterworks were restored by Malek about the year 1200, some thirty years after Benjamin's visit.

³ Edrisi and Abulfeda speak of Bales and Kalat Jabar. See Guy le Strange, p. 417.

⁴ Rakka is on the left bank of the Euphrates. This river separated the Seljuks from the empire of Sandjar, the powerful Shah of Persia. Salchah is the modern Salkhad in the Hauran. On the right bank of the Euphrates, nearly opposite to Rakka, was Thapsacus. Here Cyrus forded the river, and here Alexander crossed in pursuit of Darius.

Haran, where twenty Jews live¹. Here is another synagogue erected by Ezra, and in this place stood the house of Terah and Abraham his son. The ground is not covered by any building, and the Arabs honour the site and come thither to pray.

Thence it is a journey of two days to Ras-el-ain², whence proceeds the river Al Chabur—the Habor of old—which flows through the land of Media, and falls into the river Gozan³. Here there are 200 Jews⁴.

Thence it is two days to Gazriah Iben Omar, which is surrounded by p. 52 the river | Hiddekel (Tigris), at the foot of the mountains of Ararat.

It is a distance of four miles to the place where Noah's Ark rested, but Omar Ben al Khataab took the ark from the two mountains and made it into a mosque for the Mohammedans⁵. Near the ark is the Synagogue of Ezra to this day, and on the ninth of Ab the Jews come thither from the city to pray. In the city of Jeziret Omar are 4,000 Jews, at their head being R. Mubchar, R. Joseph and R. Chiya.

Thence it is two days to Mosul, which is Assur the Great, and here dwell about 7,000 Jews⁶, at their head being R. Sakai the Nasi of the seed of David, and R. Joseph surnamed Borhan Al Pulkh, the astronomer to the King Sin-el-din, the brother of Nur-ed-din, King of Damascus⁷. Mosul is the frontier town of the land of Persia.

¹ Haran, the city of Nahor, is twenty-four miles SSE. of Edessa on the Belik, a tributary of the Euphrates.

² Ras-el-ain, probably Rhesaina. The river Chabur—the Araxes of Xenophon—is doubtless the Chebar, the scene of Ezekiel's visions. It flows from the Kurdistan mountains southwards, and runs into the Euphrates.

³ The Gozan river, known as the Kizil-Uzun, is on the right of the watershed of the mountains of Kurdistan, and falls into the Caspian Sea. The Chabur above referred to flows through Mesopotamia, not through Media. The misconception arises probably from the author being too mindful of the passage occurring repeatedly in Scripture, e.g. 2 Kings xvii. 6: “. . . and placed them in Halah and in Habor by the river of Gozan, and in the cities of the Medes.”

⁴ All the MSS. except BM. have here: “Thence it is two days to the city of Nisibis. This is a great city with rivulets of water, and contains about 1,000 Jews.”

⁵ Josephus (*Antiquities*, I, 3) mentions that Noah's Ark still existed in his day. Rabbi Pethachiah, who travelled through Armenia within twenty years after Benjamin, speaks of four mountain peaks, between which the Ark became fixed and from which it could not get free. He adds: “the Ark is not there for it has decayed.” See *Marco Polo*, Bk. I, ch. 3, also I. J. Benjamin II, *Eight years in Asia and Africa*, p. 93.

⁶ Pethachiah calls Mosul New Nineveh.

⁷ See Lebrecht's Essay “On the State of the Khalifate at Bagdad.”

It is a very large and ancient city, situated on the river Hiddekel (Tigris), and is connected with Nineveh by means of a bridge. Nineveh is in ruins, but amid the ruins there are villages and hamlets, and the extent of the city may be determined by the walls, which extend forty parasangs to the city Arbel¹. | The city of Nineveh is on p. 53 the river Hiddekel. In the city of Assur (Mosul) is the synagogue of Obadiah, built by Jonah; also the synagogue of Nahum the Elkoshite².

Thence it is a distance of three days to Rehobah, which is on the river Euphrates. Here there are about 2,000 Jews, at their head being R. Hezekiah, R. Tahor and R. Isaac. It is a very fine city, large and fortified, and surrounded by gardens and plantations.

Thence it is a day's journey to Karkesea which is Carchemish, on the river Euphrates. Here there are about 500 Jews, at their head being R. Isaac and R. Elhanan. Thence it is two days to Al Janbar which is Pumbedita in Nehardea³. Here reside 3,000 Jews, and amongst them are learned men, at their head being the Rabbi R. Chen, R. Moses and R. Jehoiakim. Here are the graves of Rab Jehuda and of Samuel, and in front of the graves of each of them are the synagogues which they built in their lifetime. Here is also

Sin-el-din, otherwise known as Seif-ed-din, died 1149, some twenty years before Benjamin's visit, and Graetz (vol. VI, note 10) suggests that the appointment of Astronomer Royal must have been made by Nur-ed-din's nephew. None of the MSS. has this reading, nor is such a correction needed. R. Joseph may have been appointed by Nur-ed-din's brother, and would naturally retain the office during the reign of his successor.

¹ Arbel, otherwise called Erbil, is two days' journey from Mosul. See Saadyana, *J. Q. R.*, vol. XIV, p. 503, and W. Bacher's note, p. 741; also I. J. Benjamin II, chap. xi.

² For a full account of Mosul and other places here referred to, see Layard's *Nineveh and its Remains* and *Nineveh and Babylon*. Layard carefully examined Nebbi Junus, which is held in great veneration by the Mussulmen, and came to the conclusion that the tradition which places Jonah's tomb on this spot is a mere fable (p. 596). It will be seen that Benjamin speaks of the Shrine as a *Synagogue*. At Alkush near Mosul the tomb of Nahum is pointed out, and the Arabs say that after Jonah had fulfilled his mission to the people of Nineveh they relapsed into idolatry. Then Nahum denounced the city and was slain by the populace, who proclaimed him and Jonah to be false prophets, since the doom the latter foretold had not come to pass. See Schwarz, *Das Heilige Land*, 1852, p. 259, who quotes the Midrash, Jerome and the Parehi as authorities for identifying Kefar Tanchum near Tiberias with Nahum's burial-place.

³ Full information as to these and other Jewish seats of learning in Babylon will be found in Dr. Krauss's Article "Babylonia" in the *Jewish Encyclopedia*.

the grave of Bostanai the Nasi, the head of the Captivity, and of R. Nathan and Rab Nachman the son of Papa. |

p. 54 Thence it takes five days to Chadara, where about 15,000 Jews dwell, at their head being R. Saken, R. Jehosef and R. Nathanel¹.

Thence it takes two days to Okbara, the city which Jeconiah the King built, where there are about 10,000 Jews, and at their head are R. Chanan, R. Jabin and R. Ishmael.

Thence it is two days to Bagdad, the great city and the royal residence of the Caliph Emir al Mumenin al Abassi of the family of Mohammed. He is at the head of the Mohammedan religion, and all the Kings of Islam obey him; he occupies a similar position to that held by the Pope over the Christians². He has a palace in Bagdad three miles in extent wherein is a great park with all varieties of trees, fruit-bearing and otherwise, and all manner of animals. The whole is surrounded by a wall, and in the park there is a lake whose waters are fed by the river Hiddekel. Whenever the king desires to indulge in recreation and to rejoice and feast, his servants catch all manner of birds, game and fish, and he goes to his palace with his counsellors and princes. There the great king, Al Abassi the Caliph (Haft) |
p. 55 holds his court, and he is kind unto Israel, and many belonging to the people of Israel are his attendants; he knows all languages and is well versed in the law of Israel. He reads and writes the holy language (Hebrew). He will not partake of anything unless he has

¹ Chadara goes under the name Alhathr or Hatra. There must exist great doubt as to whether Benjamin had personally satisfied himself as to the Jewish population he gives for this and the other places he tells of, till he comes to Egypt. Up to this point the Traveller has always appeared to under-estimate the Jewish population. Henceforth it will be found that he gives apparently exaggerated figures,—and this lends colour to the view that Benjamin did not proceed beyond Bagdad, but found his way thence direct to Egypt. The statements concerning the intervening places must therefore be taken to have been based upon hearsay information. Pethachiah's remarks are significant: "In the land of Cush and Babel are more than sixty myriads of Jews; as many are in the land of Persia. But in Persia the Jews are subject to hard bondage and suffering. Therefore Rabbi Pethachiah visited only one city in Persia." (Dr. Benisch's edition, p. 19.)

² The Caliphs of the Abasside Dynasty traced their descent from Mohammed. Benjamin here refers to the Caliph El Mostanshed. The Caliph is aptly compared to the Pope. In addition to his temporal authority at Bagdad, he exercised as Leader of the Faithful—Emir al-Mumenin—religious authority over all Mohammedans from Spain to India. At a later time the vizier arrogated all authority to himself, and the Caliph spent his time either in the mosque or in the seraglio.

earned it by the work of his own hands. He makes coverlets to which he attaches his seal; his courtiers sell them in the market, and the great ones of the land purchase them and the proceeds thereof provide his sustenance. He is truthful and trusty, speaking peace to all men. The men of Islam see him but once in the year. The pilgrims that come from distant lands to go unto Mecca which is in the land Al Yemen, are anxious to see his face, and they assemble before the palace exclaiming "Our Lord, light of Islam and glory of our law, show us the effulgence of thy countenance," but he pays no regard to their words. Then the princes who minister unto him say to him "Our Lord, spread forth thy peace unto the men that have come from distant lands, who crave to abide under the shadow of thy graciousness," and thereupon he arises and lets down the hem of his robe from the window, | and the pilgrims come and kiss it¹, and p. 56 a prince says unto them "Go forth in peace, for our Master the Lord of Islam granteth peace to you." He is regarded by them as Mohammed and they go to their houses rejoicing at the salutation which the prince has vouchsafed unto them, and glad at heart that they have kissed his robe.

Each of his brothers and the members of his family, has an abode in his palace, but they are all fettered in chains of iron, and guards are placed over each of their houses so that they may not rise against the great Caliph. For once it happened to a predecessor that his brothers rose up against him and proclaimed one of themselves as Caliph; then it was decreed that all the members of his family should be bound, that they might not rise up against the ruling Caliph. Each one of them resides in his palace in great splendour, and they own villages and towns, and their stewards bring them the tribute thereof, and they eat and drink and rejoice all the days of their life². Within the domains of the palace of the Caliph there are great buildings of marble and columns of silver and gold, and hangings | with precious stones are suspended from the walls. In the p. 57 Caliph's palace are great riches and towers filled with gold, silken garments and all precious stones. He does not issue forth from his palace save once in the year, at the feast which the Islamites call El-id-bed Ramadan, and they come from distant lands that day to see him. He rides on a mule and is attired in the royal robes of gold and silver and fine linen; on his head is a turban adorned with

¹ *Lebrecht*, p. 391, states that this was a scarf of black velvet, generally a portion of the hangings of the mosque of Mecca, which was suspended from a balcony of the Palace and was called the Sleeve of the Caliph.

² The statements here made are strangely contradictory; see *Lebrecht*, pp. 381 and 390.

precious stones of priceless value, and over the turban is a black shawl as a sign of his modesty, implying that all this glory will be covered by darkness on the day of death. He is accompanied by all the nobles of Islam dressed in fine garments and riding on horses, the princes of Arabia, the princes of Togarma and Dilas (Elam ?) and the princes of Persia, Media and Guzistan, and the princes of the land of Tibet, west of the country of Samarcand, a land which is three months' journey distant. He proceeds from his palace to the great mosque of Islam which is by the Bussorah Gate. Along the road the walls are adorned with silk and purple, and the inhabitants receive him with all kinds of song and exultation, and they dance before the
p. 58 great king who is styled the Caliph. They salute him | with a loud voice and say "Peace unto thee, our Lord the King and Light of Islam!" He kisses his robe, and stretching forth the hem thereof he salutes them. Then he proceeds to the court of the mosque, mounts a wooden pulpit and expounds to them their Law. Then the learned ones of Islam arise and pray for him and extol his greatness and his graciousness, to which they all respond. Afterwards he gives them his blessing and they bring before him a camel which he slays, and this is their passover-sacrifice. He gives thereof unto the princes and they distribute it to all, so that they may taste of the sacrifice brought by their sacred king; and they all rejoice. Afterwards he leaves the mosque and returns alone to his palace by way of the river Hiddekel, and the grandees of Islam accompany him in ships on the river until he enters his palace. He does not return the way he came, and the road which he takes along the river-side is watched all the year through, so that no man shall tread in his footsteps. He does not leave the palace again for a whole year. He is a benevolent man. |

(To be continued.)